

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrsté za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“,
v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 10. kimovca 1896.

Štev. 25.

Prihodnja (26.) številka „Mir“-a izide z dovoljenjem slavnega c. kr. drž. pravdnštva že dné 15. septembra, 27. številka pa dné 25. septembra, da ob pravem času moremo naznaniti kandidate, izid volitev itd.

Našim volilnim možem!

Dné 21. septembra bodo izpolnili naši prvotnih volitvah izbrani volilni možje od volilcev jim dano nalogo; izvolili bodo poslance, kakoršne želijo volilci in za ktere so se odločili pri prvotnih volitvah. Nam Slovencem ni težko izbirati. Voliti moramo može, ki imajo srce za nas, ki se potegujejo za nas v verskem, národnem in gospodarskem oziru po starem našem geslu: Vse za vero, dom in cesarja! Le tem našim možem, Slovenci, dajte svoj glas!

Nasprotniki se trudijo še zdaj, da begajo ljudi. Z besedami, sladkimi kakor med, z lažmi, zvitimi obljubami hočejo slepiti ljudi, jih odvrniti od katoliške slovenske stranke. Pa nikar ne poslušajte jih, ne verujte jim. Vsi dobro stojte; jednoglasno izvolite može, ktere Vam bodemo v prihodnjem listu priporočali za poslance!

Navadno čenčajo nasprotniki: ne volite, ne ubogajte duhovnikov! Pa kako prazen, malovreden je ta ugovor. Ali niso duhovniki izrastli iz Vaše srede, ali ne živijo v Vaši sredi, ali ne poznajo Vaših potreb? Mi pravimo: Ravno duhovniki so najbolj pripravni zastopati Vaše koristi! Oni najbolj vedo, kje kmeta čevelj žuli, zato ker se sami pečajo z gospodarstvom; oni so neodvisni na vse strani, nimajo se nikogar bati, in zato vselej in povsod morejo povzdigniti svoj glas za kmeta!

Ne, liberalnih dohtarjev in drugih „gospodov“, kakeršne nam vsiljujejo nasprotniki, ne bodemo volili, zato ker vemo, da niso naši prijatelji, da kmetu nočejo dobro.

Zató, volilni možje, kterim so zaupali volilci, da so jim izročili častno nalogo, ne dajte se zapeljati po nobeni nasprotni zvijači; krepko zavrnite nasprotnike, ko se Vam prilizujejo, ter stojte krepko,

neustrašeno za našo sveto stvar! S tem bomo zmagali, in to daj Bog!

Prvotne volitve!

Prevalje. Da je zmagala tukaj kat. slov. stranka, je „Mir“ že poročal. Le nektere podrobnosti hočem še popisati. Mi katoliški volilci smo se zbrali večinoma v cerkvi, kjer je bila sv. maša za srečen izid volitve. Več kot 60 volilcev je na enkrat korakalo skoz Prevalje, tako da je nasprotnikom kar sapo jemalo. Trdno so upali, da bodo oni zmagali. Še zjutraj na dan volitve so župniku poslali dva svoja volilna lista, kakor bi hoteli reči: Ti župnik in tvoj kaplan, le kar z nami potegnita, drugače sta zgubljena. Ali prezgodaj so norce brili. Točno ob 8. uri se je pričela volitev in je trajala blizo do 12. ure. Volitev se je vršila čisto mirno in dostojno. Od začetka je zmagovala nasprotna stranka in je imela že 8 glasov večine; ali črka M. in P. ste nam prinesle večino. Ko liberalci vidijo, da jim gre slabo, začnejo kar z vozovi tiste vkup voziti, kteri so se hoteli prej volitvi odtegniti. Ali hvala Bogu, tudi to nič ni pomagalo. Ko je bila volitev sklenjena in so se glasovi prešteli, smo imeli mi 76 do 80 glasov, nasprotniki pa 70—74. Veseli in čisto mirni smo se razšli, nihče nasprotnikom ni rekel razžaljive besede. Veliko bolj olikano smo se mi kmeti obnašali, kakor marsikteri tako imenovanih gospóških liberalcev, ali kakor se obnašajo sedaj po volitvi marsikteri tukajšnji liberalci. Neki dopisun (ljudje govorijo, da je neki nižji uradnik, kteri se volilne pravice nima) se v „Freie Stimmen“ in „Villacherici“ čudno togoti nad zmago kristjanov in Slovencev. Posebno grdo napada gosp. kaplana Eichholcerja in druge mlade gospode, kteri so po njegovem mnenju strastno agitirali. Se ve, če bi agitirali za liberalno stranko, tedaj bi bili pač „izvrstni mladenčiči“, ali tako so pa „mladi, nevedni fanti“, kterim se kaj tacega ne spodobi. Ali potolažen bodi, dopisunček. Kmetje so že sami dosti modri in za katoliško stran navdušeni, ni jih treba, kakor si pisal, kot neumno živino še le k volitvi priganjati. Vi pa, pošteni kmetje, ne pozabite, kako lepa imena nam dajejo liberalci in pri prihodnjih volitvah zopet neprestrašeno pridite, to naj bo naš odgovor na to zasramovanje naše duhovščine. Grdo so tudi prijeli tu-

kajšnjega posestnika in trgovca, vrlega g. Lahovnika, da se je podstopil s krščansko stranko voliti. Tako liberalci povsod znajo. Gorje temu, kteri jim nasprotuje. Kakšen lep mir je bil prej tukaj na Prevaljah in sedaj, o gorje in strah, duhovščina, kmetje in nekaj trgovcev seje nemir, tako pravi dopisun. In saj res, naj bi bilo vse liberalcem pokorno, potem bi bil mir, mir za nekaj časa, do tega, da pridejo socialisti, kteri bodo vse na glavo postavili. Izvoljeni volilni možje so gg.: Kesnar A., župnik; Broman Fr. p. d. Broman; Lečnik Fr. p. d. Lubas; Liebnik M. p. d. Proper; Navodnik L. p. d. Večko; Podlesnik K. p. d. Ladra; Prevalnik Jos. p. d. Čuješ; Paušer J. p. d. Skočedolnik; Stermic A. p. d. Štökl; Čarf Bl. p. d. Libnik; Wožank J. p. d. Šibovnik. Čast našim volilcem in njih neustrašenim voditeljem! Ne udajmo se!

Ruda. Tudi tu smo srečo imeli pri volitvi, ktera je bila 29. avgusta popoldne. Vsi štirje volilni možje naše krščanske slovenske stranke so izvoljeni. Od 60 oddanih glasov so jih naši dobili po 31 do 36, eden nasprotnikov je dobil 29 glasov, drugi manj. K zmagi so posebno pripomogli vrli Gorenčani in Št. Peterjani, kterih je veliko prišlo, pa tudi med Rudjani so se nekteri prav dobro obnesli. Slava jim! Prav voliti je tu za mnoge težavna dolžnost, ker so od gospóde odvisni in ker jih nasprotniki v gostilnah potem hudo napadajo, kar se je tudi sedaj zgodilo; menda se pameten človek od takih ljudij ne bo dal prestrašiti. Slava tedaj vsem volilcem, ki so svojo krščansko dolžnost tako lepo izpolnili!

Libeliče so veljale pred nekterimi leti za nekako liberalne; vrlim voditeljem gré hvala, da stojijo sedaj odločno na slovenski katoliški strani, kakor je jasno pokazala volitev dné 28. avg., pri kteri so naši sijajno zmagali. Nasprotnikov je prišlo zelo malo, in se proti nam nikakor niso sovražno obnašali; posamezni so celo deloma z nami volili. Izvoljeni so gg.: Iv. Držanič s 55; Jos. Cehner 48; Jan. Staudekar 52; Franc Šlebnik 52; Egid Šercer s 45 glasovi. Nasprotniki so dobili po 12, 7, 1, 1, 4 glasov. Sušani so se posebno izkazali; prišli so skoro polnoštevilno ter enoglasno volili. Živel vli volilci in njih požrtvovalni voditelji!

Svabek. Zmagali smo! Imamo sicer samo enega volilnega moža, pa ta je cel naš! Dobil je 20 glasov proti 6 nasprotnim. Od 36 volilcev jih

Podlistek.

Angeljsko češčenje.

Danes začnem s pravljico; poslušajte!

Bila je nekdaž mati in ta je imela sina, ktere ga je ljubila iz cele svoje duše; ljubila ga je tako, da ga ni hotela niti za en dan od sebe pustiti.

Ali oče je bil pameten, strog mož. Rekel je: „Kaj bode iz fanta, če bo zmirom doma ostal? Naj gre v svet kaj poskusit, in če bode priden ostal in se tudi kaj naučil, dam mu vse svoje premoženje; če pa pride domú ves razcapan in pokvarjen, spoznam iz tega, da bi ne bil priden gospodar in posestvo dam drugemu.“

Kar je oče rekel, to je bilo materi sveto. — Ni odgovarjala ampak pripravljala je s solzami v očéh svojemu ljubljencu popotno culo, ko je odhajal od doma, spremljala ga je daleč za vas v veliki gozd.

Pri križu na razpotju se je od njega poslavljal: „Ljubi sin, spomni se besedij, ktere ti je oče rekel. Varuj se na svetu slabih tovarišev, imej odprte oči in pridne roke, da se vrneš kot izkušen mož domú. Ko bi mogla s teboj iti, gotovo bi ostal na pravem potu; ali moram doma ostati in ne morem te varovati in opominjati, kedar bodeš v daljnem, hudobnem svetu hodil!“

V tem stopi iz grmovja neki starček v dolgem, kakor nebo plavem plašči in reče: „Ne jokaj se, ljuba žena! Tu-le sem ti prinesel zvonček; kedar koli boš s tem zvončkom zvonila, slišal ga

bo tvoj sin, četudi bi na kraju sveta bil. Čuj, kakšen glas ima.“

Starček zazvoni in v celem gozdu je odmeval srebrn glas zvončka: „Bim-bam, bim-bam, bim-bam!“, kakor bi na enkrat sto zvončkov zvonilo. Mati se je od veselja jokala, sin je z začudenjem poslušal in starček naklónivši kakor sneg belo glavo, igral si je z roko v svoji dolgi bradi, smejal se je prijazno in brez prenehljaja zvonil: „Bim-bam, bim-bam, bim-bam.“

„Oh, dajte mi ta zvonček“, prosila ga je mati, „bom poskusila, ali znam tudi tako zvoniti.“

Starček ji dá zvonček in reče: „Sevé da znaš, in če je tvoj sin priden, bode mu glas zvončka kakor tvoj lastni glas, kakor tvoj materski opomin.“

Mati je vzela zvonček in začela zvoniti; in res daleč na okrog je odmeval srebrn glas zvončka: bim-bam, bim-bam, bim-bam! da sta se veselila mati in sin.

„Bog povrni starček!“ zahvaljevala se je mati in hotela mu je v roko seči, toda starčka — ni bilo nikjer.

„Torej zlati sin“, s tem zvončkom bodem vsak dan zvonila zjutraj, ko ostanem, potem opoldne, ko bodem domače ljudi k južini klicala, in konečno še zvečer, predno pojdem spat. Kedarkoli ta zvonček slišiš, spomni se, da na te mislim in da te prosim, da ostaneš priden. Tako, moj preljubi otrok, zdaj pojdi z Bogom in njegov angelj naj te spremlja!“

In sin je šel v daljni svet in ni bilo po njem ne duha ne sluha, kakor po bučelici, ktera se je v gozdu zgubila. Ali vsak dan zjutraj, opoldne in

zvečer je mati stopila pred hišo na hrib ter zvonila „bim-bam, bim-bam, bim-bam“ in njen sin je slišal glas zvončka, naj je bil v tem ali v onem kraju. Zjutraj ga je prebujal iz spanja, in zdelo se mu je, kakor bi draga mu mamica pri njegovi postelji stala in mu dobro jutro voščila. Opoldne, ko je pri tuji mizi sedel ali pa pod senčnatim drevsom svoj suhi košček kruha jedel in mu je hotelo srce od žalosti pokniti, zazveneli so sladki glasovi zvončka „bim-bam, bim-bam, bim-bam“, kakor materina pesem, ktero mu je nad zibeljko pela.

Tako je imel mater na vseh potih pred svojimi očmi in spomin na njo ga je pred hudobnim svetom varoval in v žalosti tolažil.

Tri leta so minila kakor sanje, in ko se je konečno kot izkušen mož domú vrnil in ga je oče objel, poljubil je hvaležni sin materi roko in s solzami v očéh rekel: „Tvoj zvonček, draga mati, me je rešil.“

Tako, to je cela pravljica. — Zdaj pa pozor! Ali veste, zakaj sem jo vam pripovedoval?

Takšni sinovi v tujem, daljnem svetu smo mi vsi! Oče nebeški nas je poslal na ta svet, da bi tu svojo pogumnost pokazali in plačilo, ktero je nam obljubil, si zaslužili. Pot na svetu je polzka, kakor na ledu in zapeljiva, kakor v velikem mestu! Človek lahko pozabi na svojo večno domovino in trudi se, kakor bi hotel na zemlji vekomaj ostati! Ali mati nebeška nas varuje, da bi ne pozabili na nebeškega očeta in vsak dan k nam govori zjutraj, opoldne in zvečer z glasom zvončka: Ljubi otrok, tam doli v solzni dolini, ne pozabi korakati po pravem potu! In kdor je še pravi kristijan, ta

je prišlo 29. Naš učitelj je delal z vso silo za liberalno stvar, po noči in po dnevu je brusil okrog pete*) od volilca do volilca, ter prosil in se grozil, pa ves trud se mu je slabo obnesel. Naši možje so stali trdni, vkljubo zameram, ktere so si nekteri s tem nakopali. Slava vsem zavednim možem! Neustrašeno naprej!

St. Danijel. Volitve so se pri nas vršile dné 27. avgusta v pričujočnosti g. okr. glavarja iz Velikovca. Kakor drugače pri tukajšnjih razmerah ni si misliti, sta bila naša volilna moža izvoljena skoraj enoglasno. Č. g. župnik Jak. Kindlman je dobil 26, Primož Krt p. d. Mikl 24 glasov. Volilcev je prišlo 28. Naša občina je ena izmed tistih srečnih občin na Koroškem, ki nima liberalcev v svoji sredi. Samo en tujec-trgovec, Nemeč po rodu in liberalcec po mišljenju, se je več let tukaj na škodo domačih kmetov in v korist lastnega žepa široko-ustil, in celo na županski stolec mislil. Pa ravno v zadnjem času smo mu tu noge izpodbili, ter usta zamašili, tako da, kakor čujemo, nas hoče zapustiti in v Volšperg se podati. Voščimo mu na poti lepo vreme, ali po nemško „auf nimmerwiedersehen“.

Galicija. Sijajna zmaga! Nasprotniki so se zgubili in poskrili, ko je prišla cela armada vrljih slovenskih volilcev, da oddajo glas svojim možem. Imenitni shod dné 16. avgusta je obrodil lep sad: slovensko-katoliško zmago dné 2. sept. Od 117 volilcev je prišlo 50. Izvoljeni so gg. Jože Urank z 48, Jože Žmave s 44, Jože Bedenik z 43 glasovi. Nasprotnikom je korajža v hlače všla, ko so nas videli priti v tolikem številu, in se volitve niso udeležili. Pritiskali so sicer na ljudi, jim žugali, da jim odvzamejo vožnjo itd., kakor že znajo liberalci. Volitev sama se je vršila čisto mirno. Vodil jo je g. okr. glavar Kreuter. Zelo čudno se nam je zdelo, ko je volilce klical samo po nemški; ali ne vé, da tukaj prebivamo Slovenci? Slišali smo, da so gg. komisariji po drugih krajih volilce nagovarjali slovensko; mi nismo bili tako srečni, da bi se bila tudi pri nas spregovorila slovenska beseda.

Djekše. Izvoljeni so vsi štirje naši volilni možje, gg. provizor V. Čeh, Mat. Lobnik, Jurij Kasl, Jan. Pečarnik. Dobro!

Možica. Pri volitvah smo slavno zmagali. Od 42 volilcev došlo jih je 37, od teh oddanih glasov dobila sta gg. France Premru in Filip Oserban p. d. Ješ po 22 glasov; nasprotniki po 13 in jeden 2 glasa. Take zmage ni bilo še v Možici! S tem so se pa tudi kmetje prepričali, kako lahko se dá zmagati, ako vsi pridejo in složno postopajo.

Kotlje. Od 56 volilcev jih je prišlo 41 k volitvi. Voljen je eden slovenski konservativcec M. Večko in liberalcec A. Lužnik. Prišlo je do ožje volitve ter se vadljalo med konservativcem in liberalcem. Hvala Bogu, da je bila nam sreča mila. Tako smo vsaj z enim zanesljivim volilnim možem zmagali. Agitacija je bila na nasprotni strani obila. Kakor se vidi, g. Schützu in tovarišem ni dosti pomagalo, da so občino razdelili, ker s tem vendar niso mogli zatreti naše katoliške slovenske stranke. Slava in čast našim volilcem!

*) Slišimo, da bo pokidal „šulferajn“ in ker gre temu že bolj trdo za groše, tudi „šudmarka“, potrebnega drobiža tistim šomaštrm, ki brusijo sedaj pete, da si dajo popraviti strgane podplate in namočijo od dolgega govorjenja izsušena grla.

sliši glas tega zvona, naj bi bil v najbolj šumečem vrtincu sveta, in sklenivši roke, gleda proti nebesom, kjer je naša prava domovina in pozdravlja nebesko Mater, zahvaljujoč se na njenem laskavem opominu. Kdor pa je že na Boga in usmiljeno Mater pozabil, ta sevéda se dela gluhega, kedar angeljsko čiščenje zvoní, dá, ta glas iz večnosti je mu neprijeten in neljub. Iz češkega. — Svečan.

Pri Matevževih so mati skuhalo za nedeljo zjutraj veliko skledo ajdovih žgancev, ktere so pa le samo na jedni strani z ocvirki posuli. Skleda je bila na mizi tako obrnjena, da so Matjažev oče imeli ocvirke pred seboj. Velikemu hlapcu suhi žganci seveda niso bili všeč, zato skledo obrne, rekoč: „Svet se suče.“ Ker pa Matjažev oče tudi za suhe žganjce niso marali, obrnejo zopet skledo, rekoč: „Janez, ti nisi stvarnik, zato nikar ne obračaj sveta!“

Smešničar.

* Nekdo vpraša dijaka, kako se mu je pri izkušnji godilo. „Na prve tri vprašanja sem prav dobro odgovoril.“ — „No, kako so se pa ta vprašanja glasila?“ Dijak se odreže: „Kako se pišem, kje sem rojen in kedaj?“

* Neki šaljivec je drugim pripovedoval, da je bil enkrat tako raztresenih mislij, da je večer slekel sukno in jo položil v posteljo, sam sebe pa je obesil na klin ter tako celo noč prespal. „Oh, to vse vkup nič ni“, reče drugi, „to sem jaz enkrat gorečo svečo položil v posteljo in samega sebe sem ugasnil!“

Grebinj. Omenili ste že, da je bilo pri volitvi dné 24. t. m. izvoljenih 7 naših in jeden liberalcec. Volilcev je prišlo 90. Naši so dobili po 54—64 glasov; župan (liberalcec) je bil izvoljen le po naključju. Vso jezo in žolč nad svojim propadom so izlili nasprotniki nad farovžem, kterege so po noči od 24. na 25. počrnili; zdaj imajo vsaj zrcalo, v katerem morejo gledati svojo liberalno surovost. So pač liberalci povsod enaki; tu pobijajo šipe po oknah, tam lučajo kamenje itd. Kedaj je bilo še slišati kaj enacega od naše stranke? Vpraša se toraj lahko: kje je surovost doma? Odgovor: le pri liberalcih! — Ravno tako surovo obnašanje mora vsakemu poštenjaku odpreti oči, da se s studom obrne od podivjane liberalne klike!

Velikovec—okolica. Dné 27. avg. vršila se je v velikovškem občinskem uradu volitev volilnih mož za občino velikovška okolica. Občina šteje samo 26 volilcev, ki so pa vsi krščanskega mišljenja. Volitve se je udeležilo 13 volilcev, ki so enoglasno izvolili občespoštovanega posestnika gosp. Tomaža Novaka p. d. Žnidarja na Ricinju in č. g. Franca Treiberja, župnika v Št. Rupertu, volilnim možem. Slava našim zavednim kmetom!

Blato pri Pliberku. Iz Vogrč se nam o prvotni volitvi še poroča: Izmed 128 volilcev jih je prišlo k volitvi 52 in voljeni so bili vsi štirje volilni možje skoro enoglasno. Zgago delati sta prišla k volitvi tudi judoliberalna učitelja Pavlič (iz kapeljskih hribov doma, sedaj pa velik Nemeč) in Kokalj; bilo pa je grozde za nju še preкисло, zato nista volila, tembolj pa zabavljala na „črne“ in druge. Nasproti tem ljudem, katerim je zabavljanje prvi namen, je bilo lepo videti stare slovenske korenjake, ki so vkljubo starosti in bolehnosti vendar prišli. Vsa čast jim! Dokler imamo tako vrle možje, ni nam obupati. Nasprotniki in nekteri od mestjanov našantani kmetje so se poskrili; upamo pa, da bomo v prihodnjic tudi te, sicer vsega spoštovanja vredne slovenske brate, za našo versko in pravično reč pridobili.

Zitaraves. Z lepo večino so izvoljeni možje naše stranke. Živeli!

Rikarja ves. (Št. Vid v Podjunki dolini.) Dné 26. avgusta smo imeli volitev volilnih mož za Rikarsko občino — sram me je poročati — peščica Mohliških nemškutarjev je podjala celo šent-vidsko faro! Kakor že pri slednji volitvi v občinski odbor, tako se je zgodilo tudi sedaj. Dva dni pred volitvijo so farani slišali pastirski list, v katerem naš milostljivi višji pastir povdarjajo imenitnost volitev in **dolžnost** vsakega kristjana, iti k volitvi! In vendar je bil ta klic našega milostljivega škofa za veliko število volilcev le klic vpijočega v puščavi. Prišlo je k volitvi namesto 154 volilcev samo 68, in izmed teh čez polovico samih z liberalnim duhom napojenih Mohličanov. Njim popred sta marširala mogočna „generala“ Karl Inzinger, posestnik, in gosp. Staudacher, učitelj v Mohličah. V Št. Vidu pa sta agitirala z vso silo naš župan Jožef Gregorič in učitelj Jožef Privasnik. Ko so ljudje že spali, sta jih prišla buditi in jih nagovarjala na svojo stran. Naš župan je rekel, da bi le ljudje tako neumni ne bili, in „farjev“ ne volili v deželni zbor! Tako je prišlo, da so dobili pri volitvi liberalni Mohličani in „teutschnacionalci“ 3 volilne možje, Št. Vidčani pa le enega. Zapomnite si to vsi tisti, ki ste ostali doma rekoč: kaj pa je na meni ležeče; saj tudi brez mene mine. Da, minulo je, a vam v sramoto in, ko bi drugod mil. knezoškofa ne ubogali bolje kot v Št. Vidu, tudi vam v škodo. Glejte, da je to zadnja zmaga Mohličanov nad Št. Vidčani!

Logaves. Dné 1. t. m. se je vršila pri nas volitev volilnih mož. Voljeni so: naš čvrsti župan gosp. Urban Urabl (64 glasov), gosp. Jožef Šaler (60), g. Janez Šervicelj (61), g. Valentin Kovačič (58) in g. Janez Lipič (42), vsi katoliški slovenski možje. Volilcev je prišlo 64. Samo nekoliko glasov je odpadlo na moža, ki je zadnjič glasoval zoper našo stranko. Slava našim čvrstim volilcem!

Bekštanj. Izvoljeni so vsi 8 volilni možje naše stranke! Gromovit „živio“ in „slava“ volilcem ter izvoljenim!

Gozdanje so volile narodno vkljubo pritisku od strani učitelja in župana. Gromovita slava! Več prihodnjic!

Rožek je naš, in nobeni nasprotni pritisek ni nič izdal. Živeli naši volilci! Obširneje poročamo prihodnjic!

Št. Jakob v Rožu. Pri volitvi dné 29. avgusta so bili enoglasno izvoljeni možje slovenske stranke. Nasprotniki se niti pokazali niso. Naših

volilnih mož je sedem. Stali bodo kakor skala na strani slov.-kat. ljudske stranke. Čast vrlim Šent-Jakobčanom!

Spodnji Dravberg. Naši so sijajno zmagali. Dobili so gg. župnik Drag. Hüttner 62, A. Mori 52, L. Preglan 60, J. Fašinek 44 glasov. Volilcev je prišlo okoli 70. Slava našim možem!

Ukve. Izvoljena sta dva volilna moža naše katoliške slovenske stranke. Vrl g. rodoljub nam je sporočil o lepi zmagi s sledečo pesmico:

Veren mož je bil Ukljan,
Pa oslepljen, zapeljan.
Hodil je postranska pota,
Zdaj pa znana mu je zmeta;
Zdaj se vrne spet na dan,
Ljubi svoj prvotni stan. —
Vol' krščansko, prav možato,
Ker spoznal je laž kosmato
Liberalcev, bratcev drugih,
Ki se ljubkajo pri judih.

Slava volilcem in pesniku!

Smerče ob Zili. Po hudi volilni borbi izvolili smo štiri možje naše slov. kat. stranke, poleg kterih je izvoljen tudi jeden nasprotnik (župan Wigele). Še dan pred volitvijo so napravili nasprotniki shod, ki je bil prav buren. Udeležili smo se ga tudi mi. Smešno vlogo je igral pri shodu posebno župan W., še bolj smešno igra zdaj nek dopisun liberalnih listov, ki se po njih laže, kar se le da. Ali se ne sramujete?

Zabnice. Zmagala je slovenska stranka s 34 glasovi zoper 16 nemško-liberalnih nasprotnih glasov. Obe stranki bili ste dobro organizirani, tako da se nobeden glas ni po nepotrebnem kakemu volilec oddal. Izvolila sta se za zaupna moža g. Janez Ehrlich, c. k. poštar in gostilničar, in gosp. Valentin Krabina, p. d. Zerman v Zabnicah. Glavni agitator nasprotne nemškoliberalne stranke je bil Rudolf Puftsich, ki je zdaj tudi v glavni, nemško-nacijonalni volilni odbor bil izvoljen. On je gostilničar in restavrater v Zabnicah ter se pusti po slovenskih in katoliških časopisih posebno romarjem priporočati. Naj bi si ti to zapomnili in šli rajši po geslu: „Svoji k svojim“ v bližnjo gostilno našega zaupnega moža g. Janeza Ehrlicha, c. k. poštarja, kjer morajo tako memo iti. Čuditi se moramo tudi, da je od posestnikov na sv. Višarjah glasovala večina za liberalce in tedaj ob enem tudi za Nemce. Tako je n. pr. z nasprotniki vkljub dane obljube glasoval fotograf in gostilničar na planini, potem Janez Schluga in Janez Kranner, ki imata največje in najbolj proti stopnicam in gostilni ležeče tri prodajalnice. Naj bi romarji se tudi tukaj kolikor mogoče ravnali po prej omenjenem geslu in ne kupovali spomenikov na sv. Višarjah pri takih, ki ne poslušajo na glas svojega višjega pastirja.

Štebenj ob Zili. Prav sijajno smo zmagali s 5 svojimi možmi. Živio!

Lipaljaves. Izvoljen je volilni mož naše stranke. Dobro!

Ziljska Bistrica. Po hudi borbi je zmagala slovenska katoliška stranka. Udeležba je bila ogromna! Več prihodnjic!

Kotmaraves. Vkljubo velikanskemu naporu naših nasprotnikov je zmagala pri prvotni volitvi dné 3. septembra naša slovenska stranka z 39 glasovi proti 30. Od 112 volilcev jih je došlo 69. Izvoljeni so gg. župan Prosekar, Iv. Štih, Jurij Nemeč. Nasprotniki so pripeljali s seboj več takih, ki nimajo niti volilne pravice. Menda se hočejo zoper volitev tudi pritožiti. Nekemu volilec so dali voz krajnikov, da je z njimi volil. Tudi so imeli že topiče (možnarje) nabasane, da naznajo svetu svojo „zmago“. Pa hvala Bogu, tega ni bilo treba in ostali so lepo tih. Čast in slava vsem našim zavednim možem!

Pokrče. Znana naša „kuga na gobcih in parkljih“ je prinesla zmago naši stranki. Od 101 volilcev je prišlo 66. Izvoljeni so gg. J. Božič s 45, Št. Bayer s 44, T. Bobak s 44, J. Morak s 44 glasovi. Nasprotniki Mat. Moric, A. Šler, S. Rap in L. Cipuš so dobili po 21 in 22 glasov. Posebno pohvaliti moramo vrle volilce iz Šmiheljske fare, ki so na dve strani, v občini Važenberk in tukajšnji jednoglasno volili naše možje. Živeli vsi naši volilci!

Hodiše. Volitev je bila v nedeljo dné 30. avgusta. Izvoljeni so p. d. Dobajnikar, Falačnik, Močilnik in Dvornik z 40 in 42 glasovi. Nasprotnikov ni bilo. Vsa čast našim možem!

Bilčoves. Pri nas je zmagala slovenska stranka, kteri pripadata obadva volilna moža. Dobro!

Radiše. Izvoljena sta za volilna moža gg. župnik in župan, obadva za slovensko stranko. Živela izvoljenca in volilci!

Vesica. Mi volimo le enega volilnega moža, ki je pa popolnoma naše krvi in našega duha, t. j. pristaš katoliške slovenske stranke. Živio!

Medgorje. Pri nas ni bilo videti pri volitvah nobenega nasprotnika. Naših mož je od 75 prišlo 32 k volitvi in so enoglasno izvoljeni 3 krščanski volilni možje; namreč gg. župan Jožef Kordaš p. d. Habernik; Valentin Tribelnik p. d.

Tomazič v Rutah in Janez Ebner, provizor v Medgorjah. Čast volilcem in izvoljenim!

Dholica. Sijajna zmaga! Dne 29. avg. je bila ob 9. dopoldan napovedana volitev volilnih mož pri občini v Tibičah. Ob 7. je bila v domači cerkvi peta sv. maša za srečne volitve, pri kateri je bilo veliko mož naše katoliške stranke in tudi veliko družin, kateri so vsi Boga prosili za srečen izid volitve. Bog je nas uslišal. Borba je bila velika, ker so liberalni velikani čudno rogovlili, katoliško stranko obrekovali in črnili, pa zmagali smo vendar mi. Našinci so dobili 34—35, liberalci 16—19 glasov. Izvoljeni so gg. Fortunat Egidij, Habnar v Varpovčah; Sternat Dionizij, Pöheim v Trabenčah; Goričnik Valentin, Kovač v Poreči; Fran Katnik, župnik. Pri tej volitvi se je pokazalo, da so naši možje prav blage duše in v resnici udani katoliški stranki. Slava vsem vrlim Dholčanom! Bog jih živi!

Skofiče. Izvoljeni so naši možje. Slava!
Žihpolje. Pri volitvi volilnih mož dne 29. avgusta smo žalobog propadli za 10 glasov, in to vsled silne agitacije in pritiska liberalcev, in vsled nekterih omahljivcev, ki so rajši doma ostali, čeravno so nam prej obljubili, da bodo prišli in z nami volili. Bojijo se kakemu liberalcu zameriti, da bi jih potem po strani ne gledali. To so pravi figa-možje! Sram jih bodi, da liberalce bolj poslušajo, kot sosede in svojega višjega pastirja. Liberalci poslušujejo se vseh sredstev, da le koga za se pridobijo ali od volitve odvrnejo. Če župan kakega volilca od naših iz volilnih listov izpusti, se izgovarja, da se je le spregledal. Čuda, da se pri svoji stranki nikoli ne spregleda! Menda tudi tú velja, kar je rekel nek odbornik: Vse je dobro, da le pomaga! V zadnji številki „Mira“ je bilo brati, da je nek Adam v Svečah hlače zgubil. Tudi v naši občini je že marsikteri zgubil hlače, in v naglosti oblekel janko, da se ne vé za prav, če je moški ali je ženska. Bog daj, da bi se že enkrat kmetom oči odprle, da ne bi tavalili za protiverskim liberalizmom.

Slovenji Plajberg. Zmagala sta nasprotnika J. Laussegger in S. Certou s 17 glasovi. Naša dva moža sta dobila po 16 glasov; propadli smo torej z 1 glasom! Volitev je vodil c. k. okr. glavar Mac Nevin. Od 45 volilcev jih je prišlo 33. Na sedemnajsti liberalni glas je volilna komisija čakala malone pol ure. Ko je prišel, so volitev hitro sklenili in tako so zmagali — liberalci! Res žalostno! Plajberžani, kedaj se bode te otreli sramotnega liberalnega jarma? Ali rajše služite liberalcem, kakor katoliški cerkvi in slovenskemu narodu!

Grabštanj. Kakor prej vselej so tú izvolili tudi letos trdovratno 5 liberalnih volilnih mož. Liberalni volilci so prihrumeli največ iz Št. Peterške in Tinske fare.

Št. Tomaž pri Čilbregu. Dne 3. sept. smo imeli prvotne volitve. Kako so izpadle, morete si, g. urednik, sami misliti, ako veste, da v naši občini delujeta dva „bauernbundarja“, katerih eden sedi na županskem stolu (in ta se že precej maha), drugi pa je občinski svetovalec, znani poštar A. Wieser. Lahko bi bili zmagali, ako bi se nam ne bili izneverili 3 možje, ki so v odločilnem trenutku preskočili v nasprotni liberalni tabor. Vzrok našega propada je tudi ta, da so naši ljudje zelo malomarni. Dočim so vsi liberalci prišli, je šlo več naših, ker je bil četrtek, v Celovec. Čudno se nam tudi zdi, da so z nasprotniki potegnili tudi taki, ki zastopajo koristi cerkve, 3 cerkveni ključarji in jeden organist. Upajmo, da nam bode prihodnjič sreča milejša. Bog daj!

Naš harambaša.

Zopet nam jo je zasolil eno po svojem starem receptu naš celovski harambaša. Pravijo sicer, da skušnja uči; toda našega Mac Nevina pa kar noče izučiti. Nedavno nam je prepovedal zborovanje v Pokrčah „radi kuge na gobcih in parkljih“. Dne 31. avg. so bile volitve v Pokrčah, in res so jo dobili naši nasprotniki po — gobcih. To je za našega glavarja bridka skušnja. Ta slučaj je neovržno pokazal, da vsak prepovedan shod je nam Slovincem porok — gotove zmage. Toda g. Mac Nevin še noče pamet srečati; kajti drugače bi gotovo ne bil prepovedal shoda, kterege je hotelo dne 30. avg. t. l. v Vetrinji prirediti „kat.-pol. društvo“. Pravijo, da strah slepi. Tudi kratkovidnost našega glavarja gre menda na rovaš strahu, kterege imajo on in pa druga nemčurska garda pred slovenskimi četami, ki se pomikajo vedno bliže proti Celovcu. Velikovski okraj je enkrat za vselej za Nemce izgubljen; Šmarjeta in Galicija ste naši in njima so sledile Pokrče; za Pokrčam pa pride Št. Jakob, ki stoji že pred vshodnimi durmi celovškega mesta. Od juga sem pa pritiska črna slovenska garda preko Drave in Žihpolj na Vetrinj in Št. Martin pri Celovcu. V tem zadnjem kraju zmagali so Nemci samo z jednim glasom vsled

Kaj čuda, da gospôdo ob takih dogodkih mraz preletava, da se jim kurja polt dela in pamet zmešava. In ker je g. Mac Nevin tudi samo jeden navadnih, vsakdanjih — bogov tega sveta, zmešali so se tudi njemu pojmi in prepovedal je vetrinjski shod radi — davice (diphtheritis)!

Ker Vetrinj ni daleč od Celovca in pa, ker se na g. Mac Nevina po starih skušnjah nič kaj znesti ne moremo, riskirali smo svoj vrat in šli v Vetrinj poizvedovat, koliko resnice je prav za prav na tej vetrinjski davici. In kaj smo izvedeli? Poslušaj svet, strmi in občuduj Mac Nevinovo — učenost!

Pred nekterimi dnevi umrl je v vetrinjski občini otrok „pod sumljivimi okolnostmi“. Mrlič se je pregledal in uradno se je konstatiralo, da je otrok umrl za vnetjem — črev. Kmalu zatem zbolil drug otrok; vnamejo se mu čeljusti in lica in vsled neprestanega kričanja tudi gornji del vratú. Skrbna mati misli, da ima otrok davico in ga hitro ponese v celovško bolnišnico, da ga zdravniki preiščejo. In zopet se je uradno konstatiralo, da otrok nima davice, ampak da mu silijo na dan — prvi zobje! Človek bi mislil, da zdravniki dandanašnji že nekaj razumejo, toda Mac Nevin je modrejši od njih. Kajti po njegovih mislih sta ta obadva otroka imela davico — prvi v črevih, drugi pa na zobéh! In ker je tako davico zasledil v Vetrinju, prepovedal je shod, kateri se je imel preteklo nedeljo vršiti tamkaj!

Kaj ne da, g. Mac Nevin! dober je vzrok, tudi če ga pes na repu prinese! Toda na uradna in zdravniška spričala bi se pa že morali nekoliko ozirati! Ali pa morebiti menite, da so taka uradna spričevala gledé zanesljivosti in objektivnosti tudi samo toliko vredna, kakor Vaše uradne (?) poizvedbe in izjave?

Pazite, g. Mac Nevin! Turški sultan je svoje dni svojim velikim vezirjem, ako so mu slabo gospodarili, pošiljal svilnate vrvice, s kterimi so se morali lastnoročno obesiti ali pa — zadaviti. Ali bi se ne moglo tudi Vam kaj podobnega pripetiti, ki ja tudi prav po turško gospodujete? To bi bilo hudo samo za Vas. Nam bi ne bilo žal, ker mi plačujemo lahko tudi uradnike, ki so objektivni in ne iščejo dlake v jajci!

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velkovoško šolo.) Na veselici „Südmarke“ v Borovljah dne 15. t. m. nabranih 5 kron, župnik Janez Karlin v Smledniku na Kranjskem 10 kron, c. k. prof. veronauka dr. Andrej Karlin v Ljubljani 10 kron; Oskar prof. Christalnigg, grajščak v Goričah, 6 kron; volilci po sijajni zmagi pri volitvi v Črni dne 26. avgusta 64 kron 22 beličev; kanonik Fr. Holec v Velikovecu 2 kroni; zgubljena stava dveh krokarjev v vinski kleti pri Benediktincih v Celovcu 2 kroni. Darovali so dalje č. gg. duhovniki borovelske dekanije, pri pastoralni konferenci v Kotmarivesi zbrani, 22 kron. Skupaj 121 kron 22 beličev. — Prisrčna hvala. Zivelii nasledniki!

Iz Celovca. († prof. Jožefu Lendovšku v spomin!) V sredo dne 9. t. m. se je odkril na prijaznem Dvoru nad Vrhu nagrobni spomenik vrlému prerano umrlemu slovenskemu rodoljubu Jožefu Lendovšku. V kratkem mine leto, odkar smo položili njegove zemeljske ostanke v hladni grob, rana pa, katero nam je vsekala neizprosna smrt, ko nam je pobrala jednega najboljših naših mož, se še ni zacelila. Bridko še čutimo težko izgubo, da nam je vzet jeden najdelavnejših naših rodoljubov, ki se je za izročeno mu mladino kot profesor in za slovensko ljudstvo kot neumorno delaven narodnjak pošteno trudil. Ob njegovem grobu se hvaležno spominjamo njegovega delovanja in truda za našo sveto stvar ter mnogih njegovih vrlin, ki nam naj so izgled, po kterem se je ravnati pravemu rodoljubu. Spominjajmo se v iskreni molitvi njegove duše, proséc zanj Bogá. Čast njegovemu spominu!

Iz Celovca. (Palla in Knappitsch.) Dvoje imenovanj je v zadnjem času zelo presenetilo širše kroge. G. Jož. Palla, vodja učiteljskega v Opavi, je imenovan za c. k. deželnega šolskega nadzornika na Koroškem, prof. V. Knappitsch v Ljubljani pa za vodjo c. k. učiteljskega celovškega. Kolikor vemo, nobeden teh gospodov ni dosti zmožen slovenskega jezika, tudi sedaj se torej višja gospôda prav nič ni ozirala na žive potrebe koroških Slovinccev, marveč nam poslala moža, s kterima pač ne moremo biti zadovoljni. O prof. Knappitschu pišejo listi, da je bil v Ljubljani pristaš nemško-liberalne stranke in nasprotnik slovenščine? Ali si je mar s tem pridobil toliko „zaslug“, da ga zdaj pošiljajo na Koroško? Nadzornika Palla poznamo iz Celovca, kjer se je pokazal nasprotnika verskih samostanskih šol. Slovenščine je tudi on nezmožen in še le zadnja tri leta učil se je nekje „koroškega narečja“. Kako hoče nadzorovati slovenske šole? Kdaj bode tudi koroškim Slovincem zasvetil dan — pravice?

Iz Celovca. (Vč. g. o. Jan. Ev. Staré-tu v slovo!) Med Slovenci po misijonih sloveči jezuit, preč. o. Jan. Ev. Staré S. J., špiritual

v celovškem duhovnem semenišču, so premeščeni iz Celovca na Dunaj. Koroškim Slovincem so čast. oče dobro znani po svojih krasnih pridigah v cerkvi sv. Duha in drugod. Mnogo zaslug so si pridobili kot špiritual (od l. 1889.), ker bili so bogoslovcem skrben duhovni oče in posebno Slovincem dobrotljivi učenik in voditelj, in z veseljem ter hvaležnostjo se jih bivši učenci spominjajo. — Gospod o. Staré sami se tem potom poslavljaajo od vseh svojih znancev, prijateljev in bivših učencev, in prosijo za „memento“ pri oltarju, ter obljubujejo da se bodo tudi nas spominjali.

Iz Vetrinja. (Volilni shod.) Dne 30. avgusta t. l. nameravalo je pri nas prirediti katoliško politično društvo javen shod v posvetovanje gledé deželnozbornskih volitev. Ker pa je po najnovejši praksi povsodi, kjer hočemo zborovati koroški Slovinci, kakšna „kuga“ razširjena, se je tudi pri nas takoj pokazala „kuga“, ko je katoliško-politično društvo naznanilo svoj shod. Mi seveda o tej „kugi“ poprej nismo vedeli ničesar, a ko smo slišali o njej, smo se, spomnivši se na „pokerško kugo“, prestrašili in smo, kar nas je posestnikov, takoj hiteli v svoje hleve preiskat svojo živino, če ima res kaj kužnega na gobcih ali parkljih. Še le pozneje smo zvedeli, da to pot ne gre za gobce in parklje naše govedine, ampak za vratove naših otrok. Kajti slavno c. k. glavarstvo celovško je „konstatiralo“, da pri nas razsaja davica (diphtheritis). Ko smo to slišali, prestrašili smo se še bolj in še hitreje smo šli preiskovat vratove svojih ljubljencev. Reveži so se sicer branili in z glasnim kričanjem protestirali proti temu, da bi bili v grlu bolni. Toda ni jim pomagalo nič; s silo smo jim odpirali usta, z žlico pritiskali jim jeziček navzdol in skrbno pregledovali in preiskali usta in grla. Še le ko smo se do cela prepričali, da so naši otroci zdravi in čvrsti kakor riba v vodi, smo jih zopet izpustili in dovolili, da še dalje vpijejo in kričé po vasi kakor poprej. Zvečer pa sem slišal, da je nek starček, sedeč na klopici, pred hišo, dejal svojemu mlajšemu sosedu, da je tam v Celovcu nekaj gospodov, kterim jo malo manjka — pod cilindrom —. No, shod pa se je vendar vršil. Ker je bil društven shod prepovedan, napravili smo volilci svoj volilni shod, vrla gg. govornika pa sta nam v svojih temeljnih govorih s številkami in živo besedo dokazovala, kje so naši prijatelji in kje naša resnična svoboda in sreča. Besede govornikov so nam šle globoko do srca; zapomniti si jih hočemo zlasti sedaj v volilnem času. To pa je hkrati tudi najboljši odgovor našim nasprotnikom, ki med nami iščejo „kugo“, ktero imajo — sami!

Iz Otoka. (Cerkveni rop.) V sedanjih časih, ko vse za posvetnim leta in okoli zlatega teleta pleše, se vernemu kristijanu duša razvedri, kedar ob Marijinih praznikih zagleda velike trume romarjev in pobožnih faranov bližati se cerkvi k službi božji. Tudi v naši staroslavni cerkvi na prijaznem Otoku se je na letošnjo Veliko Gospojnico toliko pobožnega ljudstva sešlo, da je bilo na semnišču, pokopališču in v cerkvi vse napolnjeno. Pa kakor se med mirnimi ribami v jezeru znajdejo šeuke, tako se je našel tudi med pobožno množico tat, ki je po noči vse odnesel, kar so usmiljeni ljudje na praznik v cerkvi Bogu in Devici Mariji v dar prinesli. Tri skrinjke je darov oropal, četrto puščico pa je popolnoma odnesel, in našli smo jo 10 dnij pozneje razbito v grmovju pri jezeru. Šest močnih ključavnic je popolnoma razdrobil, da je prišel do denarja ali „ofra“, kterege je moglo biti kakih 20 do 25 glđ. Tudi farovško ladjico, na kateri je bržkone tat svoj plen čez jezero spravil, smo v nekem zakotju srečno zopet našli.

Iz Podklostra. (Shod.) Dne 30. avg. smo imeli tudi pri nas shod, ki je bil zavolj skrajne protiaagitacije in slabega vremena bolj pičlo obiskan, ki pa tudi ne bo ostal brez uspeha. Zoper shod je delal posebno c. k. notar Rainer in župan Grum. Zadrževala sta takorekoč s silo kmete, da naj ne gredó k shodu. Gg. govornika sta pojasnovala razne stvari, ki zanimajo nas kmete.

S sv. Višarj. (Razno.) Č. gg. Ogriz in Šuster pripeljala sta iz svojih župnij Kaple na Dravi in Sveč okoli 300 romarjev, ravno tako v tednu pred Veliko Gospojnico g. kaplan Guggenberger iz Bolca procesijo, ki je štela blizu 300 oseb. V imenovanem tednu prišli so tudi okoličani mesta Gorice v procesijah. Na Veliko Gospojnico samo se je sešlo kakih 3000 romarjev, pa tudi navadne dni prihaja mnogo častilcev Matere Božje. — Med 86 tujimi duhovniki, ki so letos tukaj maševali, bilo je lepo število novomašnikov. „Poglej slabost človeških ram in težko butaro mašništva, in čudil se ne bodeš, če se mašnik z njo obložen trese“, pravi laški Dante. Res, s svetim strahom nastopi novoposvečenec dostikrat prav trnjevo pot svoje duhovske službe. Kako primerno je zavoljo tega, da išče pomoč tam, kjer je najlažje in najprej najde: pri Mariji! Med drugimi duhovniki, ki so letos semkaj priromali, naj se imenuje posebej: Dr. Jeglič, generalni vikar serajevski; Metod Solnce,

Franjo Jager in Matija Bilban, ki so rojeni Kranjci, pa delujejo kot misijonarji v Ameriki; A. Wakonig, prošt v Spodnjem Dravogradu; Dr. Walter, prošt v Innichenu; D. Kovač, kn.-šk. tajnik, vzlasti pa preč. gosp. stolni školačik Lambert Einspieler in Gregor Einspieler, župnik v Podkloštru. Duhovniki, semkaj došli s Koroškega, so gotovo prav goreče prosili preblaženo Devico, naj bi Ona, ko bodo Slovenci šli v volitveno borbo, tukaj na gori prosila za zmago, kakor je Mojzes na gori držal kvišku roke med tem, ko so se Izraelci borili proti Amalekitom. — V zadnjem „Miru“ oglasil se je nek rodoljub iz Ukev, kteremu sem se zameril, ker nič nisem poročal o kresu na tamošnji planini. Počakaj, ljubček, da pogori zadnje poleno, namreč nemškutarsko-liberalna stranka na dan vaše volitve za deželni zbor!*) Potem bova pošteno namočila pero ter poštopila nasprotnike. Da mi pa še rajši odpustiš, poslušaj, kar hočem samo Tebi zaupati. Tudi onkraj vaše planine so zanetili Blačani kresove, o kterih moramo še molčati. Na eni planini imeli so tako silnega, da je plapolal čez polnoč, na drugi pa so zažgali trdo vkup dva, v čast sv. Cirilu in Metodu posebej. Tam pa je zgorelo menda že zadnje poleno; zato nikomur ne pravi in zdrav bodi.

Iz Zabnic. (To in ono.) Pri volitvi smo sijajno zmagali. Veselili smo se zmage vzlasti zato, ker smo spoznali svoje nasprotnike v pravi luči; ali o tem prihodnjic več. — Dne 4. sept. je šlo verno naše ljudstvo v procesiji na sv. Višarje prosit Mater Božjo za boljše vreme. Gotovo bode nebeska mati, ki je vzela našo vas s tem, da si je izbrala sv. Višarje za svoje svetišče, v svoje posebno varstvo, uslišala prošnje svojih ljubljenih otrok.

Iz Medgorij. (Povodenj.) Sedanje deževno vreme nam je napravilo precej škode na polju, ker ni mogoče kaj suhega domu pripeljati. Tudi smo ločeni od poljancev, ker je Krka tako narastla, da je od Podkrova dol vse obrežje pod vodo in so mostovi vsi potrgani. V Grabštanj moramo hoditi daleč okoli na Hauzerja. Z letino bo letos slabo!

Iz Rude. Most v Lipici čez Dravo je sedaj dodelan, samo nekatere malenkosti so še popraviti. Nad eno napako se nekateri že sedaj jezijo; most je namreč 90 metrov dolg, pa samo 4½ metrov širok, tedaj preozek. Dva velika voza se bota na mostu težko izognila. Ko se že toliko denarja za most daruje, bi vendar malo širjega mogli narediti. Kdaj ga slovesno odpró, tukaj še ni znano.

Iz Črne. (Zbor katoliško-delavskega društva in Ciril-Methodove podružnice.) V nedeljo dne 9. avgusta je zborovalo tukaj v gostilni „pri Matevžu“ katoliško delavsko društvo za Črno in okolico. Obiskali so nas semeniški vikar č. g. Podgorc, ki so delavcem razlagali namen katoliških delavskih društev. Popotniki nam pripovedujejo o velikih piramidah v Egiptu, in veliko jih je, kterim še dandanašnji ne gre v glavo, kako je bilo Egiptanom mogoče zidati tako velikanske stavbe. Pa moč je v združenju. Z združenimi močmi bilo jim je mogoče, kar se nam zdi nemogoče. Cesar ni mogel izvršiti jeden, izvršili so tisočeri; saj tudi en sam vojak ne gre na vojsko, ampak neštivilne trume. In ravno ker je v združenju moč, naj se združi tudi delavski stan ne za vojsko, ampak zato, da si zboljša svoje stanje, da na postaven način in na podlagi zdravih načel v vsakem oziru napreduje. Ako se bistri potok zajezi, da voda ne more odtekati, začne gniti, in tako je povsod o prirodi; vse se giblje, vse napreduje, potem nazaduje, kakor n. pr. ladja, ki jo vlečeje proti teku reke; ako jo prepustijo samej sebi, bode stala trenutek na jedno in istem mestu, potem pa se bo morala udati valovom. Tudi človeštvo je organizem, ki ima razun nadnaravnega namena tudi svoje socialne razmere zboljševati. Delavci imajo prav, ako se na edino pravi način iz sedanjih slabih razmer spraviti in boljše bodočnost doseči hočejo. — Dalje so č. g. govornik omenjali vzroke sedanje socialne bede ter označili glavni zadržek složnega delovanja delavskega stanu z drugimi stanovi, namreč pogubni nauk socialnih demokratov. Lassalle delavcem kliče: „Delavski stan je jednega pomena z vesoljnim človeštvom, njegova stvar je stvar vesoljnega človeštva, njegova svoboda je svoboda vesoljnega človeštva, njegova oblast je oblast vesoljnega človeštva“, in ko reče: „Delavci so skala, na kterej se ima zidati cerkev prihodnosti“. Sodite sami, dragi bralci! Mar niso to pogubni in nevarni nauki za človeško družbo! Vsi naj zapovedujejo, kdo bode pa potem ubogal? Nove cerkve pa ne potrebujemo, zadovoljni smo s sedanjo, ki se je že toliko stoletij nazvala raznim zaprekam in hudemu preganjanju pokazala kot delo božje; sredne se imenujemo, da se moremo prištevati njenim udom. Socializem uči s Beblom: V politiki hočemo ljudovlado (republiko), v gospodarstvu socializem, v verskem oziru pa ateizem — brezboštvo. V kat. delavskem zboru se pa kaj tacega ne bo govorilo, kar duhove le vznemirja, čisto nič ne

*) Se je že zgodilo in poleno je razpadlo v — pepel! Uredn.

koristi, tembolj pa škoduje. Pravo pot do zdravih socialnih reform najdemo le v sv. katoliški veri, v sv. katoliški cerkvi, ktere vidni poglavar slavno vladajoči papež Leon XIII. neprenehoma deluje za pravo in jedino mogočo rešitev perečega socialnega vprašanja. A glas osivelega pastirja vseh pastirjev je često glas vpijočega v puščavi, ker svet je zaslepljen in tu je čas, o kterem govori sv. apostelj, da ljudje pravih nauk ne bodo hoteli slišati, poslušali pa bodo učeničke, zlo učeče. Č. g. govornik je potem opomnil na sad, ki ga je rodilo rogoviljenje nekega socialnega agitatorja v Prevaljah, ki je povzročil, da se dva delavca nista pustila sprevideti s sv. zakramenti za umirajoče. Kakšno plačilo tega junaka čaka, bode Bog razsodil; in tudi on sam ve kakšno je prisodil onima, ki sta raji verjela zagrizenemu agitatorju, kot svojim starišem, ki so njiju v mladosti učili rokice sklepati in k Bogu moliti, ki šteje na milijone mučnikov in mučenic, kteri so dali svoje življenje za sv. vero. Torej delavci! Sv. vera naj nam bo vedno draga svetinja, in le na njeni podlagi moremo in tudi hočemo priti do svojega cilja. — Po izbornem govoru, kterega so vsi poslušalci prav pazljivo poslušali, se je volilo načelnštvo: načelnik g. Walter Primož, kovač v Črni; njega namestnik g. Peter Travnikar, rudar v Možici; tajnik g. B. Schittelkopf, kaplan v Črni, potem še kot uda odbora gg. Jakob Mlinar in Marka Slanič. Udov se je že oglasilo nad 130. Bog živi katoliško delavsko društvo. „Vivat, crescat, floreat.“ — Ko je načelnik zborovanje s 3kratnim „živijo“-klicem na cesarja zaključil, sledila je malo časa prosta zabava, potem pa je bil občni zbor Ciril-Methodove podružnice. Ravno tačas je imela požarna bramba vajo blizu hiše zborovanja, najbrž z namenom, motiti zborovanje. Prejšnji g. govornik je zdaj, pooblaščen po predsedniku Ciril-Methodove podružnice, zopet v izvrstnem govoru označil primerno sedanje šole ter govoril navdušeno in prepričevalno o potrebi versko-narodnih šol, ne samo ljudskih, ampak tudi srednjih in visokih. Da so tehtne, resnične besede poslušalcem tudi zdaj segale do srca, pokazalo je živahno odobravanje. Hvala č. g. govorniku za trud, in dal Bog, da bi obrodile zlate besede stoteren sad.

Iz Ljubljane. (Shod slovenskih delavskih stanov) vršil se je v Ljubljani dne 15. in 16. avgusta prav sijajno. Na shodu je bilo navzočih okoli 250 mož vseh delavskih stanov iz vseh pokrajin. Vsak dan je bila pred zborovanjem v cerkvi presv. Srca Jezusovega sv. maša in potem so se zbrali moške k skupnemu posvetovanju o kmečkem, obrtnem in delavskem stanu. Gosp. prof. Janežič je prav izvrstno razpravljal o škodljivosti velikih posestev, o stalnih domovih, kmečkih zadrugah in Reiffisenovih posojilnicah. Gledé na to so potem navzoči moške sklenili, naj se snujejo povsod kmečke posojilnice in sicer take, da bode vsak tudi najubožnejši lahko pristopil k njim in od njih tudi res imel dobiček. Zanimiv je bil govor g. Kregarja iz Ljubljane, ki je temeljito razvijal zgodovino obrtnega stanu v zadnjih 200 letih. Stavil je resolucije, ki naj bi obrtnemu stanu pomagale na noge. Vsako leto naj bi država dala kako večjo svoto v korist posameznim obrtnikom. Katoliški delavci naj se združijo v delavskih društvih, v kterih naj se natančno poučé o obrtnem uprašnju. O delavskem stanu je obširno poročal g. Jakopič ter je stavil več predlogov, kteri vsi merijo na zboljšanje delavskih razmer. Drugi dan, 16. avgusta, pa je bil javen shod slov. katol. delavskega društva. Prvi je govoril Gostinčar o vzajemnosti delavskih stanov, ktera je tako zelo potrebna za uspešno bojevanje proti vedno bolj naraščajočemu kapitalu. Drugi govornik, č. g. dež. posl. dr. Žitnik, je prav živo pojasnil glavne znake liberalizma, krščansko socij. stranke in soc. demokracije. Njegovim prepričevalnim besedam so poslušalci prav burno ploskali. Tretji govornik Jakopič je odgovarjal na vprašanja: „Zakaj smo nasprotniki židov?“ Gosp. dr. Krek je govoril o naravni podlagi socialnega vprašanja. Naša želja je, da posvetovanje sedaj obrodi prav mnogo sadú za slovenski narod. Prilicno pojasnemo nekatere stvari, o kterih se je shod razgovarjal, še obširneje.

Iz Ljubljane. (Triglavska koč) se imenuje najnovejša, krasna jednonadstropna stavba „Slovenskega planinskega društva“ pod Triglava jasnimi vrhovi. Ta naš planinski narodni dom leži krasno na Kredarici (2450 m. nad morjem) ¼ ure pod vrhom Triglava. Otvoril se je slovesno dne 10. avgusta t. l. Blagoslovil je krasno koč, ki presega po svoji velikosti in visoki legi vse druge stavbe v okrilju oca Triglava, č. g. župnik Jakob Aljaš, častni član vrlega „Slovenskega planinskega društva“. V tem slovesnem trenutku je stalo okoli kočé okoli 100 ljudij, od kterih jih je bilo tisti dan 60 na vrhu Triglava. Slavnost ostane vsakemu v neizbrisljivemu spominu, neizbrisljiva pa ostane tudi v zgodovini vsestranskega napredka slovenskega naroda. Tu se je zopet pokazalo, kaj premore vstrajno in odločno delujoče društvo. Slo-

vensko planinsko društvo je zdaj jedno najodličnejših društev slovenskih; kajti s tolikimi uspehi v 3 letih svojega obstanka se ne more lahko ponašati veliko društev. Največje zaslugi za stavbo v Triglavskem pogorju ima č. g. župnik Jakob Aljaš iz Dovjega. On nam je postavil lani na vrhu Triglava svoj slavnoznani stolp in Staničevo zavetišče, letos pa imamo zahvaliti njemu za Aljaževo koč v Vratah in Triglavsko koč. Slava takemu možu!

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Od dne 31. avgusta do 3. septembra se je vršil v Solnogradu četrti avstrijski katoliški shod, h kteremu so prišli katoličani iz vseh dežel, da se posvetujejo o skupnih težnjah in potrebah. Shod je bil zelo veličasten, govori prav pomenljivi in sklepi važni posebno gledé kmetskega in delavskega vprašanja. Ker nam danes primanjkuje prostora, poročamo obširneje v jedni prihodnjih števil. — Dne 27. avg. je prišel na Dunaj ruski car s svojo ženo in sijajnim spremstvom obiskati našega cesarja. Sprejem je bil nad vse slovesen. Po krasno okinčanih ulicah, koder se je vozil mladi car, se je kar trlo ljudij, nad 35.000 vojakov je delalo špalir. Navdušenje je bilo veliko. Vršile so se sijajne slavnosti. Prva pot iz svoje države je peljala cara na Dunaj h našemu cesarju. To je zelo pomenljivo, ker kaže na veliko prijateljstvo med vladarji. Naj bi se razmere med Avstrijo in Rusijo vedno zboljšale! Carja je spremljeval tudi minister Lobanov, ki je potem na poti v Kijev nanagloma umrl. — Nižjeavstrijski kmetje imajo dne 13. sept. velik kmetski shod na Dunaju. — Štajerski veliki posestniki so se postavili na stran najhujših naših nasprotnikov, kakor kaže oklic, kterega so izdali. — Dne 28. sept. se bode slovesno blagoslovila nova struga Donave pri železnih vratih. Navzoč bode tudi naš cesar, ki gre od tam z rumunskim kraljem v Bukarešt. — Pogodba z Ogersko se brzkone ne reši v pravem času, ker je preveliko težav. — Volilno gibanje po avstrijskih deželah postaja od dne do dne živahnejše. Vrše se velike priprave za deželno, pa tudi za državnozbornsko volitve. Vodje raznih strank razpošiljajo volilne oklice na volilce ter jim na raznovrstne načine vsiljujejo svoje kandidate. Največ truda imajo seveda liberalci, kteri vedno bolj izgubljajo zaupanje pri ljudstvu in si torej prizadevajo na vse kriplje, da bi oteli svoj čolnič gotovega pogina. Toda ne bo šlo tako gladko. Katoliško ljudstvo se s studom obrača od židovsko-liberalnih kolovodij in si samo izbira svoje zastopnike.

Druge države. V Dortmundu na Nemškem je bil konec avgusta 43. občni nemški katoliški shod. Udeležba je bila velikanska. — Na Nemškem je odstopil vojni minister Bronsart, ker se je vojaška pisarna zoperstavljala, da se državnemu zboru predloži novi vojaški kazenski zakonik. Ker je hotel odstopiti tudi kancelar knez Hohenlohe, je cesar v to predložitev privolil. — Na Kreti še vedno traja mesarski klanje med Turčini in kristijani, zastopniki evropskih držav v Carigradu pa se tako počasi posvetujejo s turško vlado zaradi Krete, da mora tudi polzeva kri zavreti. — Sv. oče so častitali knezu črnogorskemu o priliki zaročitve njegove hčere z laškim prestolonaslednikom. — Papežev poslanec Makario je srečno dospel k abesinskemu kralju Meneliku, ki je izpustil vse one laške ujetnike, ki so rojeni v nekdanj papeževih deželah. — Prav „srečen oče“ je črnogorski knez. Jedno hčer mu vzame laški prestolonaslednik, drugo snubi neki oldenburški knez, za najmlajšo pa meče oči mladi srbski kralj. — V Italiji se je odpovedalo ministertvo, ker kralj Humbert noče podpisati pogodbe z Menelikom. — V Carigradu je nastala huda rabuka med Turki in Armenci, ki so napadli Otomansko banko. Prišlo je na cestah do prave vojske. Turki so morili, kar jim je od nasprotnikov le prišlo v roke. Neštivilno mrličev je ležalo po tleh. Vse nemire in nečloveško klanje sta policija in vojaštvo mirno gledala. — Na Francoskem gre državni voz hitro navzdol. Prišli so na sled velikim goljufijam. V državni blagajnici manjka par milijonov. 91 milijonov je vlada izdala za stavbe, kterih pa nikdo ni sezidal! Pri neki volitvi so prišli na to, da je župan 20 listkov podtaknil, ki so bili seveda zanj. — Čisto nenadoma je umrl za kapjo ruski vnani minister Lobanov na potu iz Dunaja v Kijev blizu postaje Kazatine. Lobanov je bil jako skušen in spoštovan državnik, jeden prvih izmed evropskih diplomatov. Star je bil 71 let. Bil je prijatelj Avstriji in vnet za mir med državami. Njegova smrt je velika zguba za mladega carja.

Gospodarske stvari.

Da se prepričaš, je li seme čebule, zelja, kapusa, retkve i. t. d. kalivo, položi nekoliko zrn na razgreto železno ploščo. Kalivo seme počí in odskoči, gluho pa leži miro in poogleni. Ta poskus traja le eno minuto.

Naša lekarna.

XI.

Spet na brnjo ta mesec s torbo, na angeliko in arniko še zadnjič (namreč kdor jih še nima), pripotec, truskavec (dresno), škoreco, smetliko, sad bele omele, skoreželjevje ali rudeče črnice, potem pa ajbižev in plešev (t. j. plešča ali pastirske mavhe, torbice) koren. Ako bo Vas kdo zavolj tega zmirjal brnjavse ali brnjavslje, pa nasmejite se rekoč: čakaj, še tebi poiščem česa za leno kožo („favkost“). Sicer pa zapomnite si to. Ni treba vsega vsem, vsak naj poišče, nabere, kar dobro pozna prvič in kar misli, da bi moglo njemu ali v hiši ali v soseščini prav priti, predno spet spomlad in leto pride. Najznanjša zdravila, kakor arniko namočeno, encijan, pelin, tavžent rože, kamilice, škoreco, janež ali vsaj kumino, smolove bobike, lipov in bezov cvet, angeliko i. dr. mora vsaj vsaka hiša imeti, pa lepo hranjeno v škatljah ali skrinji; ne sparetati ali splesniti pustiti. Naredite si dolgo korito iz treh desek, kakor imajo ovce za „lek“, tu shranite noter po vrsti dobro svoj posušen lek (t. j. zdravila), pa bo — „lek-arna“. Črez pa spet desko za pokrov. Zgoraj na pokrov ali na strani si pa zapišite imena rastlin, ki so notri, morda tudi za kaj so. Drugi si morejo iz trdega papirja več majhnih ali manj večih škateljc nadelati. Ko bo ta lekarna tu v „Miru“ urejena, pridem popotujoč k nekterim pogledat, kako so pridni bili. Vem da imajo Slovenci — ne vsi, a njih več, ki si niso v šoli še glave pobili — prebrisane glavice, da se morajo apotekarji od njih učiti. Kaj bi apotekar počel, ako bi mu pridne, vestne, umne „babičke“ rož ne nosile in „dedeji“ korenov? Ne mi ljudi, ampak ljudje nas učijo. Mi nobenega ne silimo v našo apoteko, ampak vemo, da ljudje sami radi pokukajo noter. Mi le hočemo, da bi mladiči (tudi študenti) več veselja dobili do rož, rastlin in tudi znali kar so stari znali, vsaj nekteri, pa kako pomoč naši. Apotekar.

Novičar.

Na Koroškem. Odbor našega katol.-pol. in gospodarskega društva in uredništvo „Mir“-a sta pozdravila katoliški shod v Solnogradu z brzojavko. — Naši nasprotniki v zadnjem času kar besnijo proti katoliški ljudski stranki slovenski in nemški. Na shodih, posebno pa v svojih nesramnih listih, udrihajo po mil. g. knezoškofu zavolj pastirskega lista, po duhovnikih, ki se nesebično trudijo za pravi blagor ljudstva, in po vsakemu, ki se je naveličal liberalnega jarma ter noče hoditi črez drn in strn za našimi nasprotniki. Pišejo pa tako grdo in surovo, govorijo tako zvito in nesramno, da se mora pristuditi vsakemu, ki je ohranil le količkaj poštenosti! Zato odvrnite se proč od takih ljudi, ne dajte se zapeljati. Vsaka sila le nekaj časa trpi. Upajmo in delajmo torej, da bo kmalu tudi liberalne sile konec. — Liberalni „bauernbund“ je imel zadnjič v Celovcu volilni shod, na katerem so strastno udrihali po „klerikalcih“. Odlikovala sta se pri tem zlasti znani poštar A. Wieser in posestnik Čare p. d. Pauker. Pokazalo se je, da Kiršner ne uživa več zaupanja svojih volilcev. Govoril je proti njemu zlasti učitelj Šafron. Še le po dolgem prigovarjanju so ga nekako iz milosti zopet postavili za kandidata. — V gozdih nad Tropoljani ob Zili se je pokazal volk, ki dela mnogo strahu ljudem, ki imajo živino na planinah. — V žel. stražnici pri Lužnici (kan. dolina) je dné 30. avgusta nastal ogenj. Zgorel je tudi sleten otrok. — Požarne brambe iz cele Avstrije so imele minule praznike shod v Celovcu. Veselja in hrupa je bilo dosti. Mesto je bilo okinčano po največ z frankfurtaricami! — V prodajalnici železja g. Fr. Sadnikarja v Celovcu pozabil je nekdo dné 3. t. m. svojo denarnico s precejšnjim zneskom. Lastnik naj blagovoli se za isto oglašiti v gorenji trgovini.

Na Kranjskem. Umril je dné 25. avgusta v Idriji č. g. dekan Jož. Kogej, star 65 let. N. p. v m.! — Strašanska nevihta je divjala dné 23. avg. v krški okolici. Preobrnila je več kozolcev, lomila drevje in napravila sploh mnogo škode. Pod kozolcem grofa Auersperga je vedrilo 7 vojakov-topničarjev. Vihar je kozolec preobrnil in tramovi so ubili enega vojaka. Drugih šest se jih je rešilo. Za nevihto se je usula toča in oklestila vinograde, vrte in polje. Škoda je velika. — Strela je ubila 22letnega Janeza Skubica iz Dragovškega pri Stangi, ko je stal ob nevihti pred čebelnjakom. — Dne 23. avg. je priredilo shod v Medvodah ljubljansko katoliško delavsko društvo v Metliki pa dolensko katoliško politično društvo. Dalje je bil shod v Starem trgu pri Ložu. Shodi so bili jako dobro obiskani. — M. Hubad, slavni pevovodja „Glasbene Maticice“, je dobil dveletni odpust, da se še dalje izobrazí; nadomestoval ga bode Slovenec J. Čerin, organist domne cerkve na Dunaju. — V Novem mestu mislijo od 15. do 20. oktobra napraviti vinarsko razstavo z namenom, da pokažejo vinogradnikom različno orodje in druge priprave, ki so po-

trebne za obnovev vinogradov. — V noči od 24. na 25. avgusta sta bila v Ljubljani okolu polu dvanajstih dva kratka srednje močna potresna sunka. Škode nista nobene napravila. — V Polhovem Gradcu so dné 25. avgusta slovesno obhajali stoletnico Riharjevega rojstva in odkrili spomenik na njegovem domu.

Na Štajerskem. Spominsko ploščo Davorinu Trstenjaku so slovesno odkrili dné 6. septembra na njegovem rojstnem domu v Kraljevicah pri sv. Jurju ob Ščavnici. — Zlato sv. mašo je pel dné 17. avgusta č. g. Jurij Kopriva, župnik v Selah pri Slov. Gradcu; pridigoval mu je vlč. g. A. Šlander, župnik v Starem trgu. — Dne 31. avgusta je slavil zlato sv. mašo č. g. Matija Košar, vpokojeni župnik perniški, v Radomlju na Gorenjskem. — Petdesetletnico redovne obljube obhaja v Nazaretu dné 8. t. m. č. o. frančiškan Bernard Vovk. — V Celji se je ustanovilo društvo odvetniških in notarskih uradnikov za Spod. Štajersko. — Zaradi slabega vremena in poškodovanja najboljših goric ter uničenja skoro vsega pridelka po toči ne bode letos razstave grozdja na Bizelskem.

Na Primorskem. Vodstvo slov. Alojzijevišča v Gorici so prevzeli šolski bratje. — V Istri bo slaba letina, ker so nalivi napravili mnogo škode. — V Pulju so na oknu vojašnice našli petardo. Nesreče ni bilo, ker so jo še ob pravem času zapazili. — Novi tržaški škof msgr. A. Šterk je prišel v Trst dné 3. sept. Slovesno vmeščen je bil dné 8. septembra. — Dne 20. t. m. bodo slovesno kronali čudodelno podobo Matere Božje pri sv. Antonu. K veliki slavnosti pride en kardinal in več škofov.

Po drugih deželah. Iz Brna se javlja, da je v postaji Sokolnice na Moravskem padel cel tovorni vlak s proge v globok jarek. Mnogo vagonov je močno poškodovanih, šest pa popolnoma razbitih. Škoda na blagu je jako velika. Nezgoda se je primerila, ker je dež premočil nasip tako, da se je udal, ko se je vlak čezenj peljal. — V Koszovu ne daleč od Lvova je nastal požar, kateri je napravil velikansko škodo. Pogorelo je 23 hiš, poštno poslopje, unijatska cerkev in židovski tempelj. — Zadnji list „Amerikanskega Slovenca“ sviri rojake, da zdaj ne v Ameriko hoditi, ker je po mnogih rudnikih po sto in še več delavcev odpuščenih.

Cerkveni novičar. Sv. sinodo bodo imeli koncem septembra v Mariboru. Prva sinoda (zbor duhovnikov, da se posvetujejo o cerkvenih zadevah) bila je v Mariboru l. 1883. — Tretji sin saksonskega kneza, kraljevič Maks, postal je duhovnik in je vpričo cele kraljeve družine pel novo mašo dné 2. avgusta. Katoličani so vsi veseli, da se je član kraljeve družine posvetil vzvišenemu mašniškemu stanu. Razvila se je vsled tega zanimiva borba med liberalnimi in katoliškimi časniki. Kraljev sin kot duhovnik, ki se odreče svojemu visokemu stanu in vsemu uživanju in veselju tega sveta, da služi Bogu, to je za današnje čase, ko vse le drvi za uživanjem, prelep zgled zdržnosti. Tega židovski listi ne umejo. Mladi duhovnik podal se bo v London, kjer bo med tamošnjimi nemškimi katoliki pastiroval. — Češki katoliški shod za škofijo Budjevice bode dné 9. in 10. t. m. v Taboru.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Mil. g. knezoškof so zaukazali zavolj nestanovitnega deževnega vremena, naj č. gg. duhovniki pri sv. maši skozi 14 dnij molijo molitev (št. 17 v misalu) za lepo vreme in opravljajo molitvene ure in procesije v ta namen. — Č. g. Andrej Pirker, kaplan v Beljaku, gré za kaplana k sv. Krvi. Č. g. Josip Konaš za kaplana v Trg. Č. g. I. Unterluggauer je premeščen iz Lipe v Beljak. — Za kurata nove bolnišnice v Celovcu je imenovan čast. gosp. o. Galus Jäger, O. S. B. — Č. g. Val. Primožič se je odpovedal župniji Št. Rupert, ki je v drugič razpisana do 14. oktobra. — Premeščeni so č. gg. kaplani: Iv. Černic iz Rangersdorfa v Hüttenberg; V. Janku iz Hüttenberga v Motnico; J. Brabenec iz Motnice v Rangersdorf.

Vabila.

— V nedeljo po Mali Gospojnici dné 13. septembra popoldne po blagoslovu ob 1/4. uri vrši se shod **podružnice sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico** v Vogrčah v gostilni „pri Hamru“, h kateremu so prijazno vabljeni vsi udje in prijatelji te družbe. **Odbor.**

Z ozirom na poziv v „Miru“ št. 15. so za **na-grobní spomenik pokojnega gospoda profesorja Josipa Lendovškega** darovali:

Gostilničarica Marijana Kaus v Radnivesi 50 kr., gospa Jos. Weinländer na Malem Strmcu nad Vrbo 4 gld., trgovski potovalec Albin Rant v Beljaku 5 gld.; Fran Erzar v Senčurji pri Kranju nam je poslal znesek 10 gld. 50 kr., kateri je nabral na novi maši č. g. Valentina Jereba v Šmarci pri Kamniku dné 30. avg. od nekdanjih učencev in prijateljev pokojnikovih. Skupaj 20 gld.

Listnica uredništva.

Bl. g. dr. K. P.—k v Aleksandriji. Naročnina za Vas stane 3 gld. 20 kr. na leto. Če pa več pošljete, tudi ne bodemo razžaljeni. — Zelo hvaležni bi Vam bili tudi za kak zanimiv dopis o tamošnjih razmerah. Srčen pozdrav iz domovine!

Več dopisov smo morali odložiti za prihodnjič, ker nam primanjkuje prostora. — Iz nekterih krajev še nismo sprejeli poročil o prvotnih volitvah. Prosimo, naj se nam čim preje poroča.

Loterijske srečke od 5. septembra.

Dunaj 40 74 70 81 65
Gradec 30 33 43 6 66

Tržne cene v Celovcu

dné 27. avgusta.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	87	6	09
rž	3	66	4	57
ječmen	3	16	3	95
oves	2	10	2	62
hejda	—	—	—	—
turšica (sirk)	3	50	4	42
pšeno (kaša)	7	80	9	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	90	1	46
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. — kr. do 2 gld. 25 kr. kisló 1 gld. 40 kr. do 2 gld. 20 kr., slama po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 80 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 72 do — kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po — do — gld.

➡ Današnja številka obsega šest strani. ➡

Naznanila.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzkyjeve ulice št. 1.

Na prodaj je posestvo,

ki meri okrog 35 oralov, največ sladkih travnikov, ter ima dve lastni paši in tudi pravico do skupne paše, lep gozd, težko zemljo na polju okrog 17 oralov, hlevi in hiša so zidana čisto na novo in obokani. Ni daleč od železne postaje „Gospa Sveta“. Več pové uredništvo „Mir“-a.

Kmetijsko posestvo je na prodaj

v Tinjski fari na Brankovcu nad Strasshofom, 10 minut od državne ceste. Pohoštvo je čisto novo, prostorno in trdno zidano; hiša ima jedno nadstropje s 5 izbami, 3 kleti in kuhinje z 2 štedilnimi pečmi. Ima 19 birnjev posevce, za domačo potrebo dovolj travnika, gozda in paše, lep in velik solnčni sadni vrt z obilnim žlahtnim sadjem. Več pové posestnik Jakob na Brankovcu, pošta Tinje (Tainach) na Koroškem.

Na prodaj je

Wegmeisterova kajza na Ruštatu blizu Velikovca. Ima lep sadni vrt okoli hiše, vrt za zelenjavo, štiri lepe sobe, kuhinjo in podstrežje. Vse v dobrem stanu. Nese na leto 70—80 gld. dobička. Za kakega rokodelca bi bila najbolj pripravna, ker je blizu ceste in se lahko jedna krava preživi. Več se izvé pri g. Franc Tratniku, gostilničarju pri „Elefantu“ v Celovcu, kolodvorske ulice hiš. št. 25. ali pa pri Mentēju v Vovbrah.

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4
zraven gostilne „pri Kleebblatt“-u

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno čevljarstvo orodje. — Izdeluje in prodaja najizvrstnejšo mašč in lak za usnje. — Kupuje vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabi na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

Prodá se posestvo,

ki ima 113 johov svetá, njive in planino, vse vkupaj. Izpase se po leti lahko do 20 komadov goveje živine, ktera se tudi po zimi dá izrediti brez težave. Izplačati je takoj le 2000 gld. v gotovini; ostalo se lahko pusti na hiši vknjiženo proti primernim obrestim. Posestvo leži v solnčnem kraju in ima lesa vedno dovolj za domačo porabo. Kdor želi to posestvo kupiti, naj se koj oglasi pri posestniku Francu Pasterku p. d. Golob v Koprivni, pošta Črna na Koroškem.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitekov itd. po najnižjih cenah.

